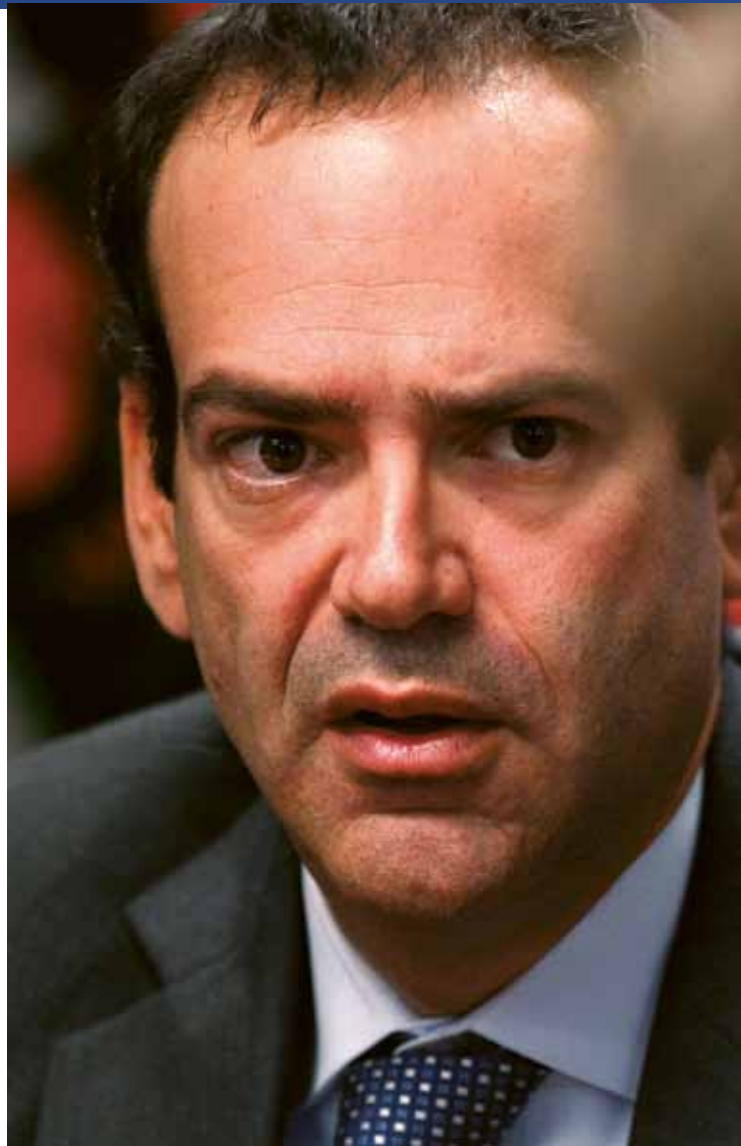

Een noodfonds ter grootte van 700 miljard dollar. Daarmee probeerde de Amerikaanse overheid in de herfst van 2008 het financiële systeem overeind te houden. Neil Barofsky moest controleren hoe dat geld besteed werd. Zijn conclusies zijn vernietigend. Een gesprek over fraude, misleiding en intimidatie.

DE SCHOOT HONDJES VAN WALL STREET

In november 2008, de kredietcrisis was op zijn hoogtepunt, besloot Darryl Woods, bankdirecteur uit Missouri, noodsteun aan te vragen voor de kleine bank waaraan hij leiding gaf. Zijn verzoek werd gehonoreerd, er kwam geld uit Washington: 1 miljoen dollar. Een paar dagen na ontvangst gebruikte Woods een groot deel van de ontvangen staatssteun om een appartement aan de kust van Florida te kopen. De fraude werd ontdekt, Woods riskeert een gevangenisstraf van een jaar en een levenslange verbanning uit de financiële wereld.

De oplichting uit Missouri, onlangs opgetekend in de *New York Times*, staat niet op zichzelf. De afgelopen vijf jaar is voor 4,3 miljard

dollar beslag gelegd op vermogens na fraude met gelden uit het financiële steunprogramma TARP. Het grootste deel van die fraude is opgespoord door SIGTARP, een bureau dat speciaal is opgezet om fraude met de honderden miljarden aan noodsteun op te sporen.

Oprichter van SIGTARP is oud-officier van justitie Neil Barofsky. Twee jaar lang was hij luis in de pels van de machthebbers in Washington. Hij tekende zijn ervaringen op in zijn onlangs verschenen boek *Bailout*.

VERNIETIGEND

De conclusies van Barofsky zijn vernietigend. De man die tientallen fraudes met noodsteun opspoorde

beschuldigt de Amerikaanse overheid ronduit van misleiding van belastingbetalers. "Wall Street heeft zélf kunnen bepalen wat de condities waren voor overheidssteun. Het ministerie van Financiën deed alsof banken het geld zouden gebruiken om huizenbezitters te helpen en bedrijven en consumenten te voorzien van de broodnodige kredieten. Maar dat gebeurde niet", aldus Barofsky. "Sommige banken poetsten hun balans op, andere namen concurrenten over met belastinggeld."

Banken hadden dat nooit kunnen doen als de overheid ze daar geen ruimte voor gegeven had, zo meent de 43-jarige jurist. "De overheid deed telkens mooie, maar loze beloften aan gewone Amerikanen

over de besteding van hun belastinggeld. Het geld zou uiteindelijk bij hen terecht moeten komen. In werkelijkheid wilde de overheid vooral Wall Street helpen en accommoderen. Gewone Amerikanen zijn in de steek gelaten. Het ministerie van Financiën hevelde liever zo veel mogelijk geld over van Main Street naar Wall Street vanwege de belabberde staat van banken. Maar dat vertelden ze er niet bij."

Hebben de minister van Financiën en zijn ambtenaren dan gelogen tegen het Amerikaanse volk? "Liegen is een groot woord", zegt de oud-aanklager op de 37ste verdieping van een New Yorkse wolvenkrabber bij advocatenkantoor Jenner & Block waar hij vorige maand